

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/205/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109224929
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4109224929.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: N. D., bytom S. - H. XXX/XX, T. Z., zastúpený Mgr. Jana Hoksová, advokátka so sídlom Volkovce, J. Kalinčiaka 13, proti žalovanej: B. O., bytom S. - H. XXX/XX, T. Z., zastúpená JUDr. Ladislav Chmelár, advokát, Levická 579, Vráble, o odstránenie oplotenia a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14. februára 2019 č. k. 15C/190/2009- 633, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej voči žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou dňa 28.09.2009 sa žalobca po poslednej pripustenej zmene petitu (na pojednávaní dňa 17.06.2014) súdom prvej inštancie domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva žalobcu tienením a to konkrétne plechovým plotom, ktorý postavila na hranici pozemkov parc. č. XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX . k.ú. S.. Ďalej žiadal, že žalovaná je povinná odstrániť plechové oplotenie oddeľujúce nehnuteľnosti v k.ú. S. a to v časti od bodu, kde sa stretávajú parcely registra C parcela č. XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX v celkovej dĺžke XX,X m, ktoré plechové oplotenie sa nachádza medzi pozemkami na jednej strane parcela registra C č. XXX/XX a XXX/XX a z druhej strany parcela č. XXX/XX a XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná porušila ustanovenie § 127 ods. 1 OZ, pretože odstránila pletivový plot deliaci ich pozemky a tento nahradila 2 m vysokým plechom, ktorý tienením spôsobuje škodu na 30 - ročnom viniči žalobcu.

2. Súd prvej inštancie rozhodol v poradí prvým rozsudkom zo dňa 20.09.2012 č.k. 15C/190/2009- 392 a žalobu zamietol. Žalobca podal voči rozsudku odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením č.k. 7Co/7/2013- 431 zo dňa 13.02.2014 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že nárok žalobcu na odstránenie plechového oplotenia oddeľujúceho nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu a nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej je možné založiť na ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý poskytuje vlastníčkovi ochranu pred akýmkoľvek neoprávneným zásahom. Za situácie, keď o uskutočnení drobnej stavby - oplotenia pozemku parc. č. XXX/XX k. ú. S. vo vlastníctve žalovanej nerozhodoval stavebný úrad bolo povinnosťou súdu posúdiť, či výstavbou nového súvislého plechového oplotenia žalovaná neoprávnene nezasahuje do vlastníckeho práva žalobcu tým, že osadila súvislý plechový plot, ktorým tieni na pozemok žalobcu a na vysadený vinič na tomto pozemku.

3. V poradí druhým rozsudkom zo dňa 17.06.2014 č.k. 15C/190/2009- 463 súd prvej inštancie opätovne žalobu zamietol. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Odvolací súd uznesením zo dňa 31.10.2016 č.k. 7Co/291/2015- 493 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zrušujúcom rozhodnutí súdu prvej inštancie vytkol, že vychádzal zo skutkových záverov, nemajúcich oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd žalobu (po pripustení zmeny žalobného petitu) žalobcu , ktorou sa domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 Obč. zákonníka zamietol z dôvodu formálno-právnych dôvodov pre neoznačenie všetkých pasívne legitimovaných žalovaných, ktorí sú vlastníckmi alebo spoluvlastníkmi parcel, na ktorých sa nachádza oplotenie, ktoré žiada žalobca odstrániť. Tieto zistenia oprel o vykonanie dokazovania oboznámením listín - rozhodnutím správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 17.08.2012 pod č. V 1341/2012. Zo spisu však vyplýva, že takýto dôkaz súd nemohol vykonať a ani ho nevykonával, lebo listy vlastníctva na ktoré sa v rozsudku odvoláva si súd prvej inštancie vyžiadal až po podaní odvolania, čo vyplýva zo žiadosti na č.l. 476. Potom záver súdu prvej inštancie o tom, že v spore nie sú označení všetci vlastníci resp. spoluvlastníci pozemkov, na ktorých sa nachádza sporné oplotenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôvodná bola aj námietka žalobcu v odvolaní, že súd nevykonával navrhované dôkazy (výsluch žalovanej a vyžiadanie si vkladového spisu z katastra nehnuteľností) , tento návrh zamietol bez toho, aby v dôvodoch rozsudku uviedol, prečo navrhované dôkazy nevykonával.

4.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej priznal nárok na plnú náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 119 ods. 1,2 § 126, § 127 ods. 1,2,3, § 415, § 417 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 78 ods. 1,2 CSP. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na zistený skutkový stav, z ktorého vyplynulo, že podľa evidencie nehnuteľností parcela č. XXX/XX, č. XXX/XX, XXX/XX je evidovaná na LV č. XXX k.ú. S., obec Zl. Z. pod B/X vo vlastníctve žalobcu v celosti. Ďalšia parcela č. XXX/XX je evidovaná na LV č. XXXX k.ú. S., obec Zl. Z. pod B/1 G. N., rod. O. v celosti. Parcela č. XXX/XX je evidovaná na LV XXXX k. ú. S., obec Zl. Z. vo vlastníctve Z. O., rod. O. v celosti. S. č. XXX/XX k.ú. S., obec Zl. Z. podľa výpisu z Katastra nehnuteľností - LV k danej nehnuteľnosti nezaložený. Parcela č. XXX/XX je evidovaná v k.ú. S., obec Zl. Z. na LV č. XXXX vo vlastníctve: B/1 B. O. podiel 1/6, pod B/3 B. O. podiel 7/12, pod B/5 F. Q. a Z. Q. 1/12, B/6 Z. D. podiel 1/12 a pod B/7 A. E. podiel 1/12.

4.2 Súd prvej inštancie poukazujúc na ustanovenie § 78 ods. 1, ods. 2 CSP uviedol, že bolo potrebné, aby na strane žalovaných vystupovali uvedené fyzické osoby, a to Z. O. a G. N., ktorí vytvárajú procesné spoločenstvo a pre úspech v spore sa vyžaduje účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Žaloba však nesmeruje voči týmto ďalším fyzickým osobám, tým nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa zákonného ustanovenia § 78 ods. 1 CSP, a preto súd žalobu zamietol. Existencia spoločenstva v tejto veci je vynútená hmotno - právnou úpravou. Keďže žalobca namiesto núteného procesného spoločenstva žaluje len jeden subjekt a to žalovanú B. O., vyžaduje sa, aby na strane žalovaných ako nútené procesné spoločenstvo vystupovali všetci účastníci dotknutého právneho vzťahu.

4.3 Následne sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či sporný plot je hnutelnou alebo nehnuteľnou vecou. Z obsahu vykonaného dokazovania mal za preukázané, že sporný plot má povahu hnutelnej veci. V tomto smere poukázal na ustanovenie § 119 ods. 1, ods. 2 OZ. Uviedol, že sporný plot je stavba, ktorá je spojená so zemou pevným základom. Z hľadiska jej charakteru, či ide o hnutelnú alebo nehnuteľnú vec nie je právne významné, či stavba bola alebo nebola povolená, alebo či ide o oprávnenú alebo neoprávnenú stavbu postavenú na cudzom pozemku. Poukázal na ust. § 120 ods. 1 OZ podľa ktorého je súčasťou veci všetko, čo podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Súčasť veci sa riadi právnym režimom hlavnej veci. Súčasť veci teda zásadne nemôže byť samostatným predmetom občiansko - právnych vzťahov. Podľa názoru súdu, plot je súčasťou hore citovaných pozemkov. Uvedené bolo ďalším dôvodom, pre ktorý súd žalobu zamietol.

4.4 Súd prvej inštancie poukázal aj na skutočnosť, že žalobca žiadal uložiť žalovanej povinnosť odstrániť plechové oplotenie oddeľujúce nehnuteľnosti v k.ú. S. (tak ako je formulovaná v celkovej dĺžke 38,7 m), ktoré plechové oplotenie sa nachádza na jednej strane medzi parcelami č. XXX/XX a XXX/XX a z druhej strany parcely registra C č. XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX a XXX/XX, všetko k.ú. S.. Zastal názor, že takýto rozsudok by bol nevykonateľný (pre prípad úspechu žaloby). Žalobca musí preto svoj nárok presne vyjadriť tak, aby bola splnená požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku. Tá je splnená vtedy, ak je možné žalobný petit prevzatý do výroku rozsudku vykonať niektorým zo spôsobov výkonu exekúcie. Tento nárok žalobcu však nespĺňa požiadavku materiálnej vykonateľnosti rozsudku a súd preto

aj z tohto dôvodu žalobu zamietol. Dodal, že bolo vhodné, aby podkladom žaloby bol situačný náčrt, ktorý by zodpovedal všetkým odborným požiadavkám.

4.5 Vzhľadom k uvedenému sa súd prvej inštancie v ďalšom dokazovaní nezaoberal prípadnými neoprávnenými zásahmi do vlastníckeho práva žalobcu tienením a odstránením plechového oplotenia. Súd vo veci nevykonával ďalšie dokazovanie, lebo pre tento spor sa javilo ako nadbytočné. Zároveň poukázal na článok 17 základných princípov CSP. Vychádzal z toho, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia s dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (článok 8 CSP). Súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu z hore uvedených dôvodov zamietol. Podľa zákonného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd rozhodol o náhrade trov konania a túto priznal žalovanej, ktorá vo veci mala plný úspech.

5.1 Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie napriek tomu, že dostatočne zistil skutkový stav, predovšetkým vykonanými listinnými dôkazmi, ktoré žalobca doplnil o ďalšie požadované náčrty, nákresy a technické vyjadrenia, vychádzal pri svojom rozhodnutí len z ničím nepreukázaných tvrdení žalovanej a jej syna - Z. O.. Zdôraznil, že poškodzovanie jeho majetku bolo jednoznačne potvrdené aj vykonaným znaleckým dokazovaním č. 5/2011, a následne aj doplnkom k znaleckému posudku 1/2011, pričom súd prvej inštancie sa práve s týmto dôkazom v napadnutom rozsudku nevysporiadal. Poukázal na to, že žalovaná nehnuteľnosť až následne účelovo, avšak právne neúčelne vo vzťahu k plotu, previedla jednak na svedka Z. O. a v roku 2018 z časti aj na dcéru G. K. darovacími zmluvami, avšak žiadnym spôsobom nepreukázala súdu v akom rozsahu a v akom podiele či výmere by mala previesť vlastníctvo k plechovému oploteniu. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu o nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej, keďže rovnako z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že jedinou vlastníčkou a stavebníčkou sporného oplotenia bola práve žalovaná. Nesúhlasil preto ani s odôvodnením súdu o vzniku núteného spoločenstva. Žalobca sa žalobným návrhom nedovoľoval odstránenie plotu ako takého, ale len plechového oplotenia, ktorý ako hnutelná časť je jeho súčasťou, t.j. odstránenia druhu pletiva za také, ktoré mu nebude spôsobovať škodu na jeho majetku nadmerným tienením, tak ako to vyplývalo z vykonaného znaleckého dokazovania ako aj to, že túto výmenu ako vlastníčka realizovala žalovaná. Ďalej zdôraznil, že žalovaná je i naďalej výlučnou užívateľkou nehnuteľnosti, túto trvalo obýva, žije tam a teda jej jedinou zodpovednou za vzniknutú situáciu a teda jedine pasívnou legitimovanou na odstránenie daného stavu. Žalobca nespóril vlastnícke práva k pozemku susednej nehnuteľnosti, ale spóril to, že plechové oplotenie zmenilo vlastníctvo a ak áno, bolo povinnosťou žalovanej jednoznačne preukázať v akom pomere, v akej dĺžke, čo splnené nebolo, preto jedinou vlastníčkou podľa vykonaného dokazovania bola práve žalovaná. Z uzatvorenej darovacej zmluvy nemožno vôbec vyvodiť záver o prechode práv vlastníctva k sporným častiam plechového oplotenia a toto nebolo ani potvrdené žalovanou.

5.2 Žalobca sa nestotožnil ani s právnym názorom súdu ohľadne posudzovania veci, ktorá je predmetom sporu, kde súd konštatuje, že plot, ako taký je neoddeliteľne spojený zo zemou a teda je nehnuteľnosťou, nakoľko predmetom sporu je odstránenie plechového oplotenia, t.j. samostatných dielov a častí plotu, čo nie je možné považovať za nehnuteľnú, ale za hnutelnú vec. Uviedol, že podrobným nákresom založeným do spisu, ako aj priloženou fotodokumentáciou súdu preukázal, že nežiada odstrániť plot, ako taký, ale len jeho nepriehľadné časti, ktoré mu nad mieru zatieňujú jeho vinič a tak spôsobujú už viac ako 10 rokov škodu na úrode viniča.

6. Žalovaná k odvolaniu žalobcu uviedla, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne posúdil aj po právnej stránke. Nestotožnila sa s obsahom odvolania žalobcu a považuje ho za nedôvodné. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Jedným z predpokladov úspechu žalobcu v sporovom konaní je preukázanie, že žalobca je nositeľom práva, ktoré uplatňuje v návrhu na začatie konania - aktívna vecná legitímácia, a žalovaný je nositeľom tomuto právu zodpovedajúcej povinnosti - pasívna vecná legitímácia. V každom súdnom sporovom konaní existuje okruh otázok, ktoré súd skúma i bez návrhu. Medzi takéto otázky patrí i aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovaného.

9. „Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide“ (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 192/2004 citovaný v uznesení ústavného súdu III. ÚS 473/2017).

10. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že podstatným dôvodom pre zamietnutie žaloby zo strany súdu prvej inštancie bol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Žalobca žaloval podanou žalobou žalovanú B., pričom predmetom konania bola povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva žalobcu tienením - plechovým plotom postaveným na časti hranici pozemkov žalobcu a žalovanej č. XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX (v celkovej dĺžke 38,7 m), ako aj odstránenie plechového oplotenia nachádzajúceho sa na tejto hranici nehnuteľností. Žalobca je od začiatku konania (žaloby podaná dňa 28.9.2009) výlučným vlastníkom parciel nachádzajúcich sa na hranici nehnuteľností oddelených predmetným plotom, a to parcely č. 395/28, 395/41. Predmetné plechové oplotenie sa týka parciel na strane žalovanej, a to parcely č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX. V čase podania žaloby bola žalovaná výlučnou vlastníčkou parciel č. XXX/XX. a č. XXX/XX. Z dokazovania však vyplynulo, že v priebehu konania došlo k zmene vlastníckych vzťahov na strane žalovanej, keď žalovaná previedla parcelu č. 395/27 darovacou zmluvou na syna Z. O. (V XXXX/XXXX) a parcelu č. XXX/XX kúpnu zmluvou na dcéru G. N. (V XXXX/XXXX). Z informatívnej kópie mapy (čl. 368) a zákresu žalobcu vyplýva, že plot zasahuje čiastočne aj parcelu č. XXX/XX, ktorá má podľa LV č. XXXX sedem rôznych podielových spoluvlastníkov, medzi nimi je aj žalovaná v podiele 7/12.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav týkajúci sa vlastníckych vzťahov sporných parciel. Uvedené vlastnícke vzťahy nakoniec neboli zo strany žalobcu sporené, ako to vyplýva aj z podaného odvolania. Žalobca naopak namietal, že žalovaná nepreukázala v konaní, že došlo aj k prevodu vlastníctva k oploteniu sporných parciel. Trval na tom, že žalovaná ako pôvodná vlastníčka predmetných nehnuteľností zostala naďalej vlastníčkou oplotenia, ktoré je predmetom žaloby. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožnil.

12. Prejavom princípu akcesority v právnom poriadku je jednotný právny osud zložených vecí za podmienky, že tieto veci sú v postavení spolunáležitosti alebo vo vzťahu hlavnej veci a jej súčastí. Podstatným elementom princípu akcesority je súčasť veci, ktorá s hlavnou vecou zdieľa rovnaký právny osud. Súčasť hlavnej veci nie je samostatnou vecou v právnom zmysle, a teda k nej nemožno oddelene nadobúdať ani uplatňovať vecné právo, najmä právo vlastnícke. V prípade súčasti veci musia byť znaky funkčnej a fyzickej spojitosti s hlavnou vecou naplnené kumulatívne. Jednou z elementárnych zásad, ktorá vychádza z princípu akcesority, je zásada, že súčasťou pozemku je všetko čo je s pozemkom prirodzeným alebo umelým spôsobom spojené.

Za stavbu ako vec v právnom zmysle možno považovať iba takú stavbu, ktorú možno jasne oddeliť od pozemku. V takom prípade platí zásada, že stavba je samostatnou vecou v právnom zmysle odčlenenou od pozemku. Ak stavba stavebne aj funkčne splyva s pozemkom, resp. ju nemožno stavebne ani funkčne oddeliť od pozemku, považuje sa za súčasť pozemku.

Spornosť, či ide o príslušenstvo alebo súčasť hlavnej veci (pozemku, stavby), sa týka predovšetkým drobných stavieb či stavebných úprav. Napr. oplotenie sa chápe v trojakom význame, raz ako príslušenstvo domu, inokedy ako súčasť pozemku alebo príslušenstvo pozemku. Podľa § 2 ods. 6 ZVB spoločnými časťami domu a príslušenstvom domu, ktoré sú určené na spoločne užívanie a slúžia výlučne tomuto domu a pritom nie sú stavebnou súčasťou domu sa na účely tohto zákona rozumejú oplotené záhrady a stavby, najmä oplotenia, prístrešky a oplotené nádvoria, ktoré sa nachádzajú na pozemku patriacom k domu.

Plot sa súdnou praxou niekedy chápe ako príslušenstvo stavby. Plot nie je zásadne súčasťou pozemku, na ktorom sa nachádza (opačne môže ustanoviť osobitný právny predpis); môže však byť jeho príslušenstvom, pokiaľ patrí vlastníkovi pozemku a je ním určené na to, aby sa s pozemkom trvalo užívalo.

„Keďže základnou funkciou oplotenia je ochrana pozemku (a len nepriamo domu na ňom postavenom), nepovažuje dovolací súd úvahu odvolacieho sudu, že oplotenie v tejto veci tvorilo príslušenstvo pozemku, na ktorom stálo, za zjavne neprimeranú“ (Uznesenie NS ČR z 27. 6. 2011, sp. zn. 22Cdo 370/2010).

13. Z vyššie uvedeného komentára vyplýva, že v judikatúre sa oplotenie vnímalo ako súčasť pozemku, alebo ako príslušenstvo pozemku. V ostatnej judikatúre súdov sa väčšinou označovalo oplotenie ako príslušenstvo pozemku. Súd prvej inštancie v predmetnej veci vychádzal z toho, že sporný plot je súčasťou pozemku. Odvolací súd sa prikláňa k tomu, že v tejto veci možno plot chápať skôr ako príslušenstvo predmetných pozemkov, pretože plot možno oddeliť od pozemku bez toho, aby sa tým pozemky znehodnotili, bez ohľadu na to, že sa zníži cena pozemkov. Odhliadnuc od uvedeného, je však nesporné, že došlo k prevodu predmetného plota spolu s hlavnou vecou, t.j. jednotlivými parcelami. Príslušenstvo veci (§ 121 OZ) môže byť prevedené na nového nadobúdateľa, a to buď spolu s hlavnou vecou, alebo samostatne. Právne úkony, ktoré sa týkajú hlavnej veci, sa zásadne týkajú i jej príslušenstva. Je tomu tak preto, že príslušenstvo veci zdieľa právny osud hlavnej veci bez ohľadu na to, či účastníci toto príslušenstvo v zmluve výslovne uviedli, alebo nie. Obzvlášť ako v danej veci, keď príslušenstvom pozemkov je aj jednoduché oplotenie, ktoré sa zvyčajne v zmluve o prevode vlastníckeho práva k danej nehnuteľnosti (pozemku) neuvádza. Je zrejmé, že ak by predmetný plot nebol vlastnícky prevedený spolu s jednotlivými pozemkami, bol by zo strany predchádzajúceho vlastníka (žalovanej) odstránený. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na výpoveď žalovanej a svedka Z. O.. Žalovaná na pojednávaní 14.2.2019 uviedla, že vlastníkom plota je jej syn Z. O.. Svedok Z. O. uviedol, že je vlastníkom 2/3 plota a matka mu darovala nielen pozemok, ale aj oplotenie.

14. Odvolací súd sa vzhľadom na uvedené nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že v konaní žalovaná nepreukázala ako, na koho a v akej dĺžke previedla plot na ďalšie osoby. Práve naopak, v konaní bolo bez pochybností preukázané, že jednotlivé parcely, ktoré po dĺžke zasahujú najväčšiu časť oplotenia sú vo vlastníctve syna a dcéry žalovanej (vo zvyšnej časti ide o podielové spoluvlastníctvo siedmych osôb) a úmysel žalovanej bol spolu s vlastníctvom pozemkov previesť aj vlastníctvo oplotenia. Uvedený stav o zmene vlastníctva k predmetným parcelám bol žalobcovi známy niekoľko rokov, napriek tomu nevyužil ustanovenia § 79 - 80 Civilného sporového poriadku. I keď sa žalobca nedovoľoval odstránenia plota ako takého, ale len plechového oplotenia, je nepochybné, že uvedené môže žiadať iba od vlastníka plota. Ďalšia námietka žalobcu, že žalovaná je i naďalej výlučnou užívateľkou nehnuteľnosti, túto trvalo obýva a teda je jedine pasívnou legitimovanou na odstránenie daného stavu, je rovnako nedôvodná. V tomto smere odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené dôvody o pasívnej legitimácii v danej veci, ktorá je nesporne spojená s vlastníckym právom k tej ktorej nehnuteľnosti.

15. Odvolací súd záverom dodáva, že otázka vecnej legitimácie sporových strán, ktorá má hmotnoprávny charakter vylučuje poučovaciu povinnosť súdu a procesný postup odstraňovania väd podania. Je potrebné tiež poznamenať, že riadne označenie účastníkov konania ako nositeľov práv k predmetu konania, je hmotnoprávnou podmienkou podanej žaloby, pričom uplatnenie práva je úzko spojené v procese iným postupom, ktorý si strana konania zvolila, a za ktorý nesie zodpovednosť. S poukazom na nesplnenie uvedenej hmotnoprávnej podmienky, súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu zamietol.

16. Vychádzajúc z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil, a to s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny. O trovách odvolacieho konania

odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnej žalovanej voči žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).